

محمد باقر کبیر صابر^۱ تعامل طرح و طبیعت در باغ فتح آباد تبریز^۲

مجموعه باغ فتح آباد، در حومه جنوب شرقی تبریز (۱)، تا حدود یک قرن پیش، از باغهای مهم پیرامون این شهر بود؛ لیکن اکنون، همچون دیگر باغهای تاریخی این شهر، دچار بیمه‌ی ایام شده است. باغ فتح آباد به دوره ایلخانان تعلق دارد و از این نظر، از نمونه‌های استثنایی باغ ایرانی است و از بسیاری از باغهای مشهور کهن‌تر است. برای درک مژولت تاریخی این باغ، کافی است بدانیم که در وقف‌نامه ربع رشیدی از باغ فتح آباد به صراحت و تفصیل در ردیف باغهای ابواب البر (خیرات موقوفة) ربع رشیدی سخن رفته است. به نظر می‌رسد شناخت این باغ کمکی برای درک برخی اقدامات عمرانی خواجہ رشیدالدین فضل‌الله (ح ۶۴۸-۷۱۸ق) در تبریز هم باشد؛ زیرا که نمونه‌ای برجسته از آثار اوست.

هرغم وجود اسناد تاریخی و دلایل کافی بر قدمت و اهمیت چشم‌گیر باغ فتح آباد، متأسفانه این باغ چنان‌که باید برای محققان و دوستداران باغ ایرانی معرفی نشده است و حق توجه مطلوبی به نگهداری و نجات بخشی آن نمی‌شود.^۳

۱. شناخت تاریخی

۱-۱. بنیاد باغ

از متون و اسناد تاریخی چنین به دست می‌آید که باغ فتح آباد در زمان ایلخانان مغول و صدارت خواجه رشیدالدین فضل‌الله همدانی و به تدبیر و همت این وزیر داشتمند بنیاد نهاده شد.

ابوالقاسم عبدالله بن محمد قاشانی (کاشانی) در تاریخ الجایتو، در ذیل وقایع سال ۷۱۰ق، با برسردن برخی از اقدامات عمرانی خواجه رشیدالدین فضل‌الله در تبریز و حومه آن، می‌نویسد:

و نیز [خواجه رشیدالدین فضل‌الله] قرب سیصد سر گاو دیوهیکل عقاریت منظر با چند نفر گاوینده بزدی به تبریز آورده است تا جمله قاذورات و مستقبحات شهر بر پشت ایشان به باغ فتح آباد و رشیدآباد و غیرها می‌کشند، که فتح آباد به ایام سابق کوههای خشک بود و اکنون هریک بهشتی آراسته به انها و اشجار و انوار و اغار پراسته و دیگر خیرات و میراث بی‌حصر و مر که به اطراف و جوانب کرده است.^۴

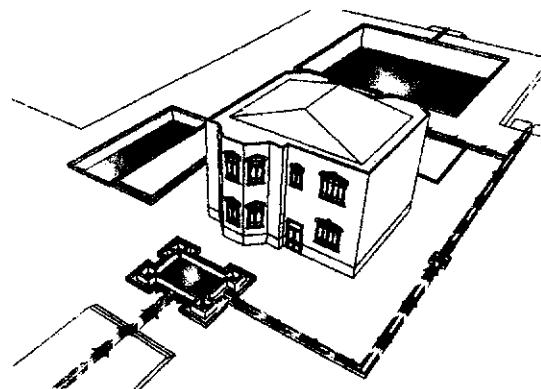
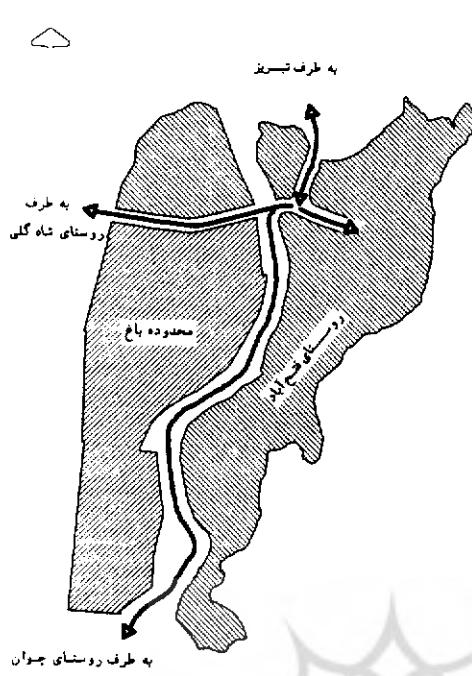
باغ فتح آباد، از باغهای مهم تاریخی ایران، در حومه تبریز قرار دارد و اکنون باقی‌مانده آن نیز از تعرض مصون نیست. این باغ را خواجه رشیدالدین فضل‌الله، وزیر برجسته دوره ایلخانان، در اوایل سده هفتم با خواجہ رشیدالدین فضل‌الله (ح ۶۴۸-۷۱۸ق) در تبریز کوهستانی و هم کوهی کنونی، در میان باغهای تاریخی ای که به دست

ما رشیده است وضعی استثنای دارد.

این باغ از سه بخش اصلی تشکیل شده است که نام آنها در اسناد تاریخی چنین است: «باغ بیرونی»، «باغ اندرونی»، «باغ مشجر متصل به باغ اندرونی»، از این میان، باغ اندرونی باغ تفرج است و دو باغ دیگر باغ تولیدی. بنا بر این، مشخصه‌های طراحی باغ ایرانی را باید در باغ اندرونی جست. این باغ محصور است و طرح آن مانند دیگر باغهای ایران، نظام هندسی استواری دارد؛ اما طراح کوشیده است از نظم طبیعی زمین نیز بهره بکرید. از این رو، محور اصلی باغ راه که با جوی و معبر اصلی و کوشک شخص و تعن یافته، نه بر محور هندسی میان و نه به موازات اضلاع باغ بلکه بر خط‌الرأس زمین نهاده است. لذا این محور نسبت به اضلاع باغ قدری مورب است. همچنین، باغ مناسب با شب طبیعی زمین سطحه بندی شده است. نظام آب و نظام گیاه در این باغ نیز با الگوهای آشناست باغ ایرانی مطابقت دارد. در مجموع، این باغ نمونه‌ای برجسته از سازگار کردن ماهرانه الگوهای باغ ایرانی با وضع طبیعی زمین و وضع اقلیمی است.

ت. ۱. (چپ) موقعیت
باغ فتح آباد در منطقه
فتح آباد، ترسیم از
نویسنده، ۱۳۸۵

ت. ۲. (راست) کوشک
و مسیر آب در اطراف
آن، ترسیم از نویسنده،
۱۳۸۵

آشکار می‌شود که باغ فتح آباد به اراده خواجہ رشیدالدین فضل الله و در زمان حیات او طراحی و ساخته شد و پیش از آن، اراضی فتح آباد زمینهای بی آب و خشک و عاری از زراعت بود. اگرچه این کتاب از روزگار آغازین زندگی چندصدساله باغ فتح آباد اطلاعات ارزشمندی گزارش می‌کند؛ زمان دقیق ایجاد آن را مسکوت می‌گذارد. البته بر مبنای این کتاب، در سنه ۷۱۰ ق، باغ فتح آباد وجود داشته است. این تاریخ مقارن با شانزدهمین سال صدارت خواجہ رشیدالدین فضل الله است. معلوم می‌شود که باغ در یکی از ساحهای بین ۶۹۴ ق (سال به صدارت رسیدن خواجہ) و ۷۱۰ ق (سال یادشده) احداث شده است. این احتمال را هم نباید از نظر دور داشت که شاید خواجہ این باغ را در تاریخی پیش از سال ۶۹۴ ق احداث کرده باشد. در این صورت، این کار بایست در زمانی بین ۶۷۸ ق (در حدود سی سالگی خواجہ) و ۶۹۴ ق رخ داده باشد. اما این احتمال بسیار بعید است، زیرا که خواجہ زمانی توانست نیات عمرانی خود را محقق کند که بر مبنای صدارت نشست.^۶

۱-۳. پس از خواجہ رشیدالدین در سال ۷۱۸ ق، خواجہ را بر اثر بدگویی رقیبان و حاسدان به قتل رساندند. به دنبال آن، شیرازه موقوفات او از هم پاشید و بسیاری از آنها مصادره شد.^۷ از منابع تاریخی چیزی درباره سرنوشت باغ فتح آباد در گیرودار این حوادث به دست نمی‌آید. احتمالاً با اتهام نامسلمانی ای که به او زدند، شرایط وقف این باغ و دیگر موقوفات را نادیده گفتند؛ زیرا که بعد از موقوفه بودن این باغ بکسره از یادها رفت و باغ به مالکیت خصوصی درآمد.

بر اساس اسناد تاریخی، در طی یک قرن گذشته باغ فتح آباد در مالکیت خاندان عدل‌الملک قرار داشته است. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، این باغ مصادره شد و چند سالی در اختیار دولت قرار داشت؛ تا اینکه در حوالی سال ۱۳۷۰ ش، آن را به خانواده عدل بازگردانند.

۱-۲. وقف و مالکیت در وقفنامه ربع رشیدی، که اتری پراج از خواجہ رشیدالدین فضل الله است، نام باغ فتح آباد به کرات و به صراحة در شمار بالغهای وقفی آمده است. در فصل یازدهم وقفنامه، در جایی که خواجه درباره ۲۲۰ نفر از غلامان وقفی ابواب البر ربع رشیدی شرح می‌دهد، باغ رشید آباد (و بالغهای منضم به آن، یعنی باغ نجم آباد، باغ دین آباد، باغ فردوس، و باغ خانقاہ، که متصل به هم بوده‌اند و همگی آنها را در آن زمان به نام باغ رشید آباد می‌شناختند) و هم چنین باغ فتح آباد را بالغهای وقفی قید

حوزه‌بندی فضایی هنوز در آن قابل درک است (ت ۵). در آذربایجان شرقی این باغ را از آن خانواده خرید.^۸ باغ در تاریخ یکم آذر ۱۳۷۸ به شماره ۲۵۱۸ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسید.^۹

۲-۳. هندسه

به رغم پیچیدگی‌هایی که در نگاه نخست در نقشه این مجموعه به چشم می‌خورد و ادراک سریع آن را مشکل می‌سازد؛ در طراحی این باغ، به خصوص باغ اندروفی، از هندسه استفاده‌های سنجیده شده است. در کلیت پلان مجموعه باغ فتح آباد، دو نوع هندسه دیده می‌شود: هندسه نظام مند و هندسه انداموار (ارگانیک). باغ اندروفی با شکل‌های راست‌گوش و خطوط مستقیم، هندسای نظام مند دارد. این هندسه موجب انتظام در محوطه باغ — محور اصلی و حوضها و غیره — شده است. اما باغ بیرونی و باغ مشجر هندسه انداموار دارد، که در طرح کرتها و معابر و جویها و مانند آنها دیده می‌شود.

۴. باغ اندروفی

چنان‌که گفتیم، مجموعه باغ فتح آباد از سه قسمت «باغ اندروفی» و «باغ بیرونی» و «باغ مشجر متصل به باغ اندروفی» تشکیل شده است. از این سه قسمت، باغ اندروفی پرداخته‌تر و معمارانه‌تر است و وجود همین باغ موجب شده مجموعه باغ فتح آباد در مبحث باغ ایرانی وارد شود. در ترکیب باغ اندروفی، برخی از انگاره‌های

در ۲۶ اسفند ۱۳۷۴، اداره کل آموزش و پرورش استان آذربایجان شرقی این باغ را از آن خانواده خرید.^۸ باغ در تاریخ یکم آذر ۱۳۷۸ به شماره ۲۵۱۸ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسید.^۹

۲. ویژگیهای اقلیمی

یکی از دلایل اهمیت شناخت باغ فتح آباد قرار داشتن آن در اقلیم سرد و کوهستانی است. این باغ به سبب موقعیت اقلیمی‌اش، تفاوت‌هایی آشکار با دیگر باغهای ایرانی دارد. بیشتر باغهای مشهور ایرانی در حاشیه کویر و در اقلیم گرم و خشک واقع‌اند — مانند باغ فین کاشان، باغ شاهزاده ماهان، باغ دولت‌آباد یزد — و از همین‌رو، با هم شباوهای بسیار دارند. تفاوت‌های باغ فتح آباد با این باغها شایسته تأمل است؛ مثلاً برخلاف باغ دولت‌آباد یزد، در کوشک این باغ خبری از بادگیر نیست؛ یا برخلاف باغ فین کاشان و باغ دولت‌آباد یزد و باغ بلبل اصفهان، شریان آب محور اصلی به کوشک وارد نمی‌شود، بلکه به حوضی هندسی در مقابل کوشک می‌رسد، کوشک را دور می‌زنند، و به استخری در پشت آن می‌ریزد (ت ۲ و ۳).

۳. انتظام فضایی

۳-۱. حوزه‌بندی

باغ فتح آباد در وضع کنونی، علی‌رغم آشفتگی کالبدی، از محدود باغهای تاریخی ایران است که حوزه‌بندی‌ای آشکار، همچون باغ بیرونی و باغ اندروفی، دارد و این مفاهیم

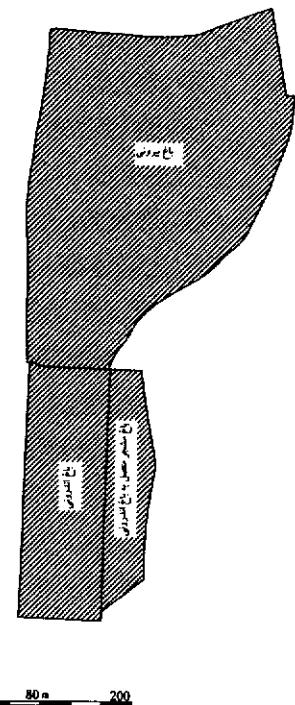
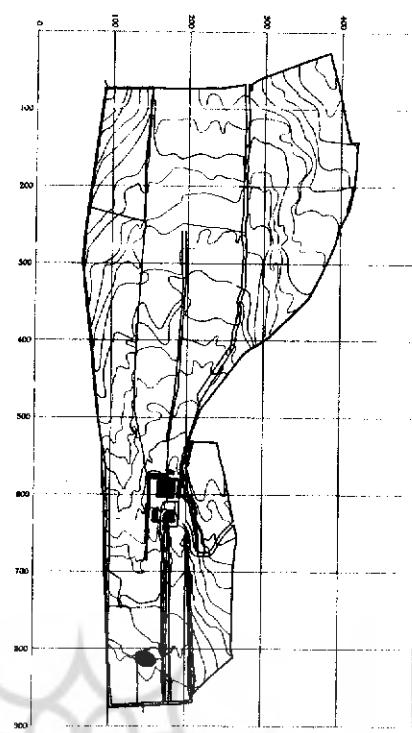
ت ۲ (راست) منظر شمال کوشک، طرح از صادق توکلی اسکوپی، ۱۳۸۵

ت ۴ (چپ) عکس هوایی منطقه فتح آباد و موقعیت باغ در آن، سازمان نقشه‌برداری کشور، ۱۳۴۷

ت ۵. (راست) باغ
فتح آباد مجموعه‌ای از
سه باغ است

ت ۶. (وسط) نقشه
توبوگرافی باغ فتح آباد،
اداره کل نوسازی
مدارس استان آذربایجان
شرقی، ۱۳۸۰ ش

ت ۷. (چپ) موقعیت
محور اصلی در باغ
اندرونی بر روی عکس
هوایی سال ۱۳۸۰ ش

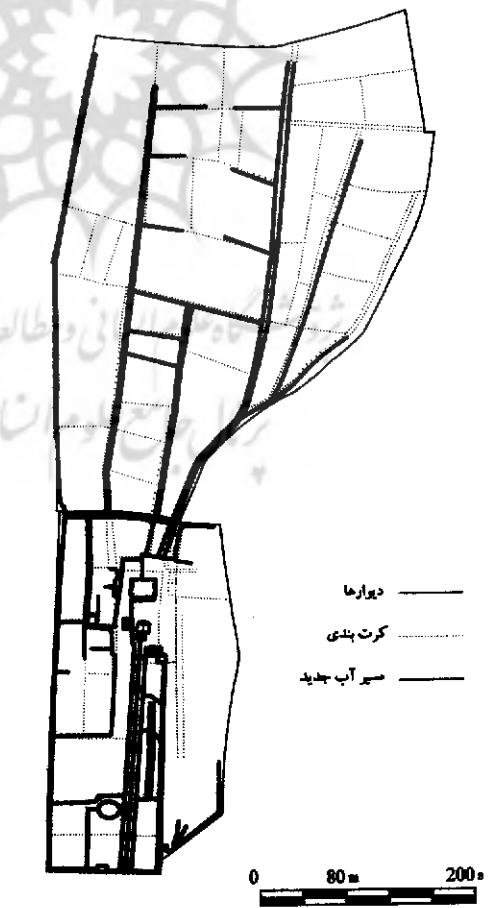
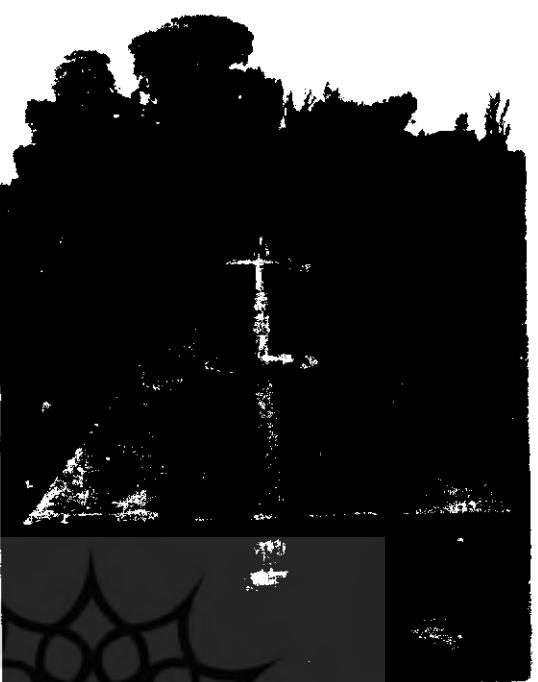
آشنای باغ ایرانی به کار رفته است؛ از جمله در شیوه به کار بردن آب (غایش آب و محور آب)، کالبد سیز (نظام کاشت و گیاهان)، و طرز مواجهه با صورت طبیعی بستر زمین.

درون گر است. این درون گرایی هم در انتظام و ساختار آن دیده می شود و هم در محصور بودن آن. حصار باغ شیوه تعامل درون و بیرون آن را تعریف می کرد؛ عالم درون و بیرون را از هم جدا می کرد و ارتباط درون و بیرون فقط از طریق ورودیها ممکن بود. محدوده باغ اندرонی با دیواری که دور تا دور آن کشیده بودند تعیین می یافت و بیگانگان اجازه ورود به آن را نداشتند و حریم آن از باغ بیرونی و باغ مشجر و زمینهای زراعی اطراف کاملاً جدا بود. متاسفانه امروزه تخریب کلی دیوار شمالی و ویران دیوار شرقی در نقاط مختلف این حریم را از بین برده است.

۴-۳. تعیت از صورت طبیعی زمین
از تأمل در طرح باغ معلوم می شود که طراح در طرح ریزی اولیه این باغ شناخت دقیقی از وضع زمین و توبوگرافی آن داشته و مصمم به هماهنگی با هنجار طبیعی بستر بوده است. احترام به طبیعت و کمترین دخالت در را دارد و در هر نقطه، انسان چشم انداز خاص خود را صورت طبیعی زمین از تصمیمهای معمار این باغ بوده است. رعایت همین قاعده سبب شده است که طراح باغ نتواند محور اصلی باغ اندرونی را بر محور تقارن زمین و به موازات طول باغ قرار دهد (ت ۶ و ۷). او می خواسته

۴-۱. باغ تفرج
باغ اندرونی در جانب جنوبی مجموعه باغ فتح آباد واقع شده، و تراز آن از تراز «باغ بیرونی» و «باغ مشجر متصل به باغ اندرونی» بالاتر است. به همین علت، بر دو باغ دیگر مشرف است. باغ اندرونی باغ تفرج بوده است؛ و باغ بیرونی و باغ مشجر باغ تولیدی و مملو از درختان مشمر، البته این بدان معنا نیست که در باغ اندرونی درخت مشمر وجود نداشته؛ بلکه باغ اندرونی باغی بوده که جنبه تفریحی اش بر جنبه سودمندی اش غالب بوده است.
این باغ هر چند که دارای هندسه نظاممند و محوری شاخص است؛ هر جزء آن ارزش و مرکزیت خاص خود را دارد و در هر نقطه، انسان چشم انداز خاص خود را می بیند.

۴-۲. حصار
این باغ، بهسان بسیاری از آثار معماری ایرانی،

محور اصلی باغ را، که با جوی اصلی تعین می‌یافته، در موقعیت قرار دهد که جریان آب بر کل باغ مسلط شود، بی‌آنکه نیاز به مداخله در صورت طبیعی زمین باشد. از این‌رو، محور باغ و جوی اصلی را بر خط الرأس طبیعی زمین قرار داده است. با این تدبیر، جابه‌جایی خاک برای تسطیح همه باغ نیز به کمترین مقدار رسیده و از نظر اصول تئوروییکی نیز آب به طور طبیعی به جوانب محور اصلی، که طبعاً در ترازهای پایین‌تری قرار دارد، جاری شده است. درنتیجه، علاوه بر آنکه محور اصلی در میانه باغ نیست، نسبت به اضلاع باغ مورب است و به جانب شمال شرقی تمايل دارد.

نکته جالب دیگر در طراحی باغ اندرونی این است که طراح دو اصل مهم را هم‌زمان و یکسان مراعات کرده است: نخست، هماهنگی طرح با طبیعت؛ دوم، خلق فضای مبتنی بر اصول فضاسازی ایرانی، به نحوی که انگاره‌های آشنای باغ ایرانی به راحتی به ذهن بیننده متبدادر شود. باید یادآوری کرد که انبیوه درختان اخraf محور اصلی را از دیده پنهان می‌دارد و در نظر اول، انتظام فضای این باغ متقاضان می‌غاید.

همچنین مراعات صورت زمین و شیب طبیعی آن در طراحی این باغ موجب شده است این باغ مطابق گردد؛ یعنی برای استهلاک شیب، زمین را در جهت طول آن سطحه‌بندی کرده‌اند. این شیب منحصر به باغ اندرونی نیست و باغ بیرونی و باغ مشجر نیز شیب دارد؛ اما آنها را سطحه‌بندی نکرده و شیب طبیعی‌شان را حفظ کرده‌اند.

ت. ۸ (راست، بالا)
محور اصلی باغ اندرونی،
دهه ۱۳۲۰، اش. عکس
از گروه خصوصی
مرحوم دکتر غلامرضا
عدل

ت. ۹ (پایین) نشیه نظام
آبیاری باغ پیش از
مدخلات کوتف

ت. ۱۰ (چپ) محور
اصلی باغ اندرونی،
مأخذ: پایکانی سازمان
میراث فرهنگی، صنایع
دستی و گردشگری
استان آذربایجان شرقی

ت ۱۱. منظر شامل
کوشکی که در دوره
پهلوی بر جای کوشک
کهن ساخته شد.

است، از منظر معماری و تعامل با طبیعت معرفی و بررسی شد.
مجموعه باغ فتح آباد از چند جهت اهمیت ویژه دارد: نخست، دوره آفرینش آن، که دوره ایلخانان است؛ دوم، اقلیم آن، که سرد و کوهستانی است؛ سوم، طرز هماهنگی طرح آن با طبیعت و حداقل برهمندی از ویوگیهای زمین در طراحی این باغ، که آن را به یکی از فونه‌های استثنایی در باغسازی ایرانی تبدیل کرده است. اگرچه امروزه وضع این باغ بسیار آشفته است و انتظام فضای آن به کلی در هم ریخته است؛ ادراک معمارانه این محیط مصنوع در بی بردن به اصول مهجور باغسازی و باغ‌آرایی ایرانی مؤثر است. □

۴-۴. انتظام محوری

یکی از مشخصه‌های باغ ایرانی وجود محور اصلی‌ای است که با جویی تعیین و تشخّص می‌یابد. در باغ اندرونی نیز این مشخصه دیده می‌شود؛ جوی اصلی محور اصلی باغ را تعیین می‌بخشیده و معبرهای اصلی در طرفین آن قرار گرفته است (ت ۸). در دو طرف این محور، درختان بلند نظام‌ساز کاشته‌اند و از کاشتن درختان کوتاه و مشمر خودداری کرده‌اند، تا بدنه‌ای برای محور پدید آید.

کوشک باغ نیز، مطابق معمول، بر محور اصلی آن نشسته و بدان تشخّص بیشتری می‌بخشیده است. در دوره پهلوی اول، مالک باغ از کوشک کهن و حوض قدیمی جلو آن چشم‌پوشی کرد و کوشک و حوضی نو بر جای آنها ساخت (ت ۹).

۴-۵. نظام آب

نظام آب در این باغ، هم اهمیت بصری دارد و هم فایده آبیاری (ت ۱۰ و ۱۱). آب در باغ اندرونی به دو صورت ساکن و جاری جلوه‌گر است: آب جاری در جویها و فواره‌ها؛ و آب ساکن در حوضها و استخرها.

پایان کلام

مردمان ایران کهن در هر جای این سرزمین که سکنا می‌گزیدند، به باری خرد و صبر، به جستجو و کشف توانندیهای پنهان و پیدای محیط بر می‌خاستند. معرفتی که از راه شناخت محیط طبیعی حاصل می‌شد به دانشی تبدیل می‌گشت که از آن برای آفرینش مطلوب محیط مصنوع بهره می‌جستند. در چنین مسیری، محیط مصنوع که آفریده دست ایرانیان و متأثر از مداخلات کالبدی آنان بود، در تعاملی پایدار با طبیعت قرار می‌گرفت. تدبیر و تهیید آسایش تن و آرامش روان و منزلت انسانی اصول جاویدانی است که معماران ایرانی همیشه در آفرینش‌های فضایی خود بدانها پایبند بودند.

در بیشتر مطالعاتی که تاکنون درباره فنون باغسازی و باغ‌آرایی ایرانی انجام گرفته و نتایج آنها انتشار یافته است، بیشترین توجه معطوف به مناطق مرکزی ایران بوده و به دیگر بخش‌های ایران، به خصوص مناطق کوهستانی، کمتر توجه شده است. در آنچه آمد، باغ تاریخی فتح آباد، که در حومه تبریز و در اقلیم سرد و کوهستانی واقع

کتاب‌نامه

اسناد باغ فتح آباد، بایگانی اداره اوقاف استان آذربایجان شرقی.

پروونه نسبت باغ فتح آباد در فهرست آثار ملی ایران، تهران، کتابخانه و مرکز استاد سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری.

رشیدالدین فضل الله بن ابی الحیر بن عالی همدان. وقتانه ربع رشیدی، به کوشش مجتبی مبنوی و ابرج افشار، تهران، اجمن آثار ملی، ۱۳۵۶.

عدل، غلامرضا. مجموعه تصاویر خصوصی.

قاتانی، ابوالقاسم عبدالله بن محمد. تاریخ المحتاب، به اهتمام مهین مهیلی، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۴۸.

کبیر صابر، محمد باقر، «باغ فتح آباد باغ ازیاد رفته ابواب البر ربع رشیدی»، در: کنگره فرهنگ و تاریخ ایران عصر ایلخانی و طرح احیای ربع رشیدی، دانشگاه تبریز، ۱۳۸۴.

_____، «مطالعه انتظام فضایی و سامان کالبدی باغ فتح آباد تبریز» (طرح پژوهشی)، تبریز، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان آذربایجان شرقی، ۱۳۸۵.

_____، «مطالعه و شناخت باغ تاریخی فتح آباد»، اداره کل آموزش و پرورش استان آذربایجان شرقی، ۱۳۸۰، (منتشر نشده).

مؤمنی، مصطفی، «جغرافیای جهان بینی و قلمروهای ربع رشیدی - خواجه رشید الدین فضل الله بانی مجتمع‌های وقفی»، در: میراث جاودان، ش ۳ (پاییز ۱۳۷۲).

پی‌نوشت‌ها:

۱. عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی

۲. این مقاله گزیده‌ای است از نتایج طرحی پژوهشی که به دست نگارنده و به سفارش سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان آذربایجان شرقی در مورد شناخت تاریخی و کالبدی و کارکرده این باغ انجام یافته است. با سپاس از آقای مهندس اکبر تقی زاده، رئیس اسبق سازمان مذکور؛ و آقای دکتر بهروز عمرانی، معافون حفظ و احیای آن سازمان.

۳. هم‌اکنون این باغ در اختیار وزارت آموزش و پرورش است و از آن به منزله اردوگاه کشوری دانش‌آموزی استفاده می‌شود و تلاش‌های گاهی‌گاه سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان برای تجارت‌بخشی و سامان‌دهی آن هنوز نزد است.

۴. ابوالقاسم عبدالله بن محمد القاشانی، تاریخ‌المجاپتو، ص ۱۱۶؛ همچنین نک: کبیر صابر، «مطالعه انتظام فضایی و سامان کالبدی باغ فتح آباد تبریز، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان آذربایجان شرقی» (طرح پژوهشی).

۵. در خصوص ساهای ولادت و صدارت و فوت خواجه رشید الدین فضل الله در این مقاله، از مطالعه مصطفی مؤمنی، «جغرافیای جهان بینی و قلمروهای ربع رشیدی - خواجه رشید الدین فضل الله بانی مجتمع‌های وقفی» استقاده شده است، که بعض ابا تاریخهای یادشده در مراجعی چون دایرة المعارف فارسی مصاحب تفاوت دارد.

۶. در اینجا برای اختصار، از نقل شرایط مندرج در وقلمروهای ربع رشیدی در خصوص غلامان و قشقای باغ فتح آباد بر همین شده است؛ برای مطالعه بیشتر، نک: رشید الدین فضل الله همدانی، وقلمروهای ربع رشیدی، ص ۱۵۱ و ۱۵۳. همچنین در متون زیر در این باره اطلاعاتی موضوعی آمده است:

کبیر صابر، «مطالعه و شناخت باغ تاریخی فتح آباد»، ص ۷-۴؛ همو، «باغ فتح آباد باغ ازیاد رفته ابواب البر ربع رشیدی».

۷. برای مطالعه بیشتر، نک: مؤمنی، همان.

۸. نک: اسناد باغ فتح آباد در بایگانی اداره اوقاف و امور خیریه استان آذربایجان شرقی.

۹. نک: پرونده ثبت باغ فتح آباد در فهرست آثار ملی ایران.

۱۰. تصاویر ۸ و ۹ را مرحوم دکتر غلامرضا عدل در اختیار نگارنده گذاشت؛ با سپاس از آقای دکتر شهریار عدل که زحمت هماهنگی برای استقاده از عکسها را بر عهده داشتند.